

2006. szeptember 6., szerda

1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Seychelle-szigetek kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2006)0339**Stabilizációs és társulási megállapodás Albániával *****

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás megkötéséről szóló tanácsi és bizottsági határozatra irányuló javaslatról (8161/2006 – C6-0197/2006 – 2006/0044(AVC))

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi és bizottsági határozatra irányuló javaslatra (8161/2006),
  - tekintettel az EK-Szerződés 300. cikkének (3) bekezdésének második albekezdése értelmében, a 300. cikk (2) bekezdése első albekezdésének második mondatával, valamint a 310. cikkel összefüggésben a Tanács által benyújtott, hozzájárulás iránti kérelemre (C6-0197/2006),
  - tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére és 83. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0246/2006),
1. hozzájárulását adja a megállapodás megkötéséhez;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Albán Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0340**Európai szociális modell a jövő számára**

Az Európai Parlament állásfoglalása a jövő európai szociális modelljéről (2005/2248(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európai értékek a globalizált világban” című bizottsági közleményre (COM(2005)0525),
- tekintettel az európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre, ⁽¹⁾
- tekintettel az Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az Európai Tanácsnak a pénzügyi tervvel és a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó intézményközi megállapodás megújításával kapcsolatos álláspontjáról szóló, 2006. január 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) nemzetközi munkaügyi és környezetvédelmi normákról szóló egyezményeire,

---

⁽¹⁾ HL C 310., 2004.12.16., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0010.

2006. szeptember 6., szerda

- tekintettel a szociális védelemről és társadalmi integrációról szóló 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a magas szintű szakértői csoportnak a 2004 májusában kibővült Európai Unió szociálpolitikájának jövőjéről szóló jelentésére,
  - tekintettel a 2006–2010 közötti időszakra vonatkozó szociálpolitikai programról szóló bizottsági közleményre (COM(2005)0033),
  - tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió szociálpolitikájának fenntartható finanszírozásáról szóló belső munkadokumentumára (SEC(2005)1774),
  - tekintettel az ifjúságot érintő európai szakpolitikákról szóló bizottsági közleményre: Napirenden az európai fiatalokat foglalkoztató kérdések: az európai ifjúsági paktum végrehajtása és az állampolgári szerepvállalás ösztönzése (COM(2005)0206),
  - tekintettel a Bizottságnak a 2004-es európai szociális helyzetről szóló munkadokumentumára (SEC(2004)0636),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0238/2006),
- A. mivel az európai szociális modell közös értékrendet tükröz, amely a béke, a társadalmi igazságosság, az egyenlőség, a szolidaritás, a szabadság és a demokrácia megőrzésére, valamint az emberi jogok tiszteletben tartására épül;
- B. mivel az európai szociális modell egyik sarokköve a szociális gazdaság;
- C. mivel az utóbbi 60 évben ez a közös értékrend lehetővé tette, hogy a növekvő EU a nagyobb gazdasági jólét és társadalmi igazságosság térségévé fejlődjön;
- D. mivel, annak ellenére, hogy a tagállamok szociális rendszerei eltérőek és ezen értékeket is különböző módon érvényesítették, a tagállamok közös célja, hogy aktív kölcsönhatásokon alapuló egyensúlyt teremtsenek a gazdasági növekedés és a társadalmi szolidaritás között, és ez a szándék tükröződik az európai társadalmi modellben mint eltérő rendszerekben érvényesülő egységes értékrendben,
- E. mivel a tagállamok és az EU kiemelten fontosnak tartják az európai szociális modellben érvényre jutó értékek megőrzését, amint erről a társadalmi fejlődést a fenntartható fejlődés egyik pilléréként meghatározó liszaboni stratégia céljaiban is tanúságot tettek;
- F. mivel nyilvánvalóan szükség van az európai szociális modell korszerűsítésére és megreformálására, hogy választ tudjunk adni a demográfiai változásokra, megfeleljünk a globalizáció kihívásának, és növelni tudjuk az emberi erőforrások gyors technológiai fejlődéshez való alkalmazkodóképességét a társadalmi integráció, a társadalmi igazságosság hatékonyabb megvalósítása és a szegénység felszámolása érdekében;
- G. mivel az európai szociális modellnek olyan intézkedésekről kell gondoskodnia, amelyek megfelelnek a fokozott migrációval és bevándorlással járó kihívásnak, illetve kezelhetővé teszik ezek társadalmi kohézióra gyakorolt hatásait;
- H. mivel az európai szociális modell reformja, öltön bármilyen formát is, nem történhet a lényegét jelentő értékek rovására;
- I. mivel az európai szociális modell egyik központi üzenete a munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bér;
- J. mivel az erőteljesebb gazdasági növekedés rendkívül fontos az európai szociális normák fenntarthatóságához, a szociális normák pedig a fenntartható növekedés alaptényezői;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0089.

2006. szeptember 6., szerda

- K. mivel a megfelelő jövedelem alapvető fontosságú a társadalmi integráció és a társadalomban való tevékeny részvétel, valamint a méltóságteljes élet szempontjából;
- L. mivel a szociálpolitika, amennyiben megfelelően van felépítve, nem költségnek tekintendő, hanem inkább produktív tényezőnek az EU gazdasági növekedésében, nemcsak a termelékenység és a versenyképesség fokozása, hanem a társadalmi kohézió megteremtése, a polgárok életszínvonalának emelése, valamint az alapvető jogok érvényesíthetősége és az egyenlőség a biztosítása révén, ezáltal fontos tényezővé lépve elő a társadalmi béke és politikai stabilitás megőrzése szempontjából, amely nélkül azonban nem képzelhető el tartós gazdasági fejlődés;
- M. mivel e szociálpolitikáknak jobban el kell ismerniük, hogy a munkaadók többsége kis- és középvállalkozás, és hogy ezek foglalkoztatják a munkavállalók többségét;
- N. mivel az általános érdekű szolgáltatásokat és általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat elsőként az Amszterdami Szerződésben ismerték el határozottan mint a tagállamok társadalmi és területi kohézió megteremtését célzó stratégiájának alapelemeit, és mint olyan területeket, amelyek meghatározásának és finanszírozásának joga továbbra is a tagállamokat illeti meg, és ezt az álláspontot az európai Alkotmány is megerősítette;
- O. mivel az európai szociális modell gondolata az Alkotmányban is tükröződik, és azt az egyenlőség, a szolidaritás és a megkülönböztetésmentesség elvei is alátámasztják;
- P. mivel a tagállamoknak követniük kell a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2006–2010 közötti időszakra szóló ütemtervet (COM(2006)0092), valamint a nemek közötti egyenlőségről szóló európai egyezményt, és nemzeti jogukba maradéktalanul át kell ültetniük a megkülönböztetésmentesre vonatkozó meglévő közösségi jogszabályokat;
- Q. mivel az EU kereskedelmi tevékenységével képes – kedvező vagy kedvezőtlen irányban – befolyásolni a világ számos más országának gazdaságát, mind a WTO-ban betöltött szerepe, mind a kevésbé fejlett régiók és országok viszonylatában kialakított kereskedelmi feltételek és megállapodások révén;
- R. mivel a közös európai preferenciákra és világszerte elfogadott értékekre épülő kereskedelempolitika, valamint az oktatási, alapvető munkahelyi és környezeti normák, a gyermekmunka felszámolása, illetve az átláthatóság és a felelősségteljes kormányzás normájának ösztönzését célzó segélypolitika végrehajtása hozzájárul az EU politikai érdekérvényesítő erejének növeléséhez a nemzetközi intézményekben,

Az európai szociális modell reformja

1. hangsúlyozza, hogy szükség van az európai szociális modellben megjelenő értékek, vagyis az egyenlőség, szolidaritás, egyéni jogok és felelőségek, megkülönböztetésmentesség és újraelosztás, illetve a kiváló minőségű közszolgáltatások minden polgár számára azonos szintű hozzáférhetősége, valamint az eddig elért magas szintű szociális normák megőrzésére és továbbfejlesztésére;
2. nyomatékosan emlékeztet arra, hogy csak egy gazdasági és társadalmi kohézióra épülő és közös értékeit védő EU lehet elég erős ahhoz, hogy érdekeit megvédje;
3. meg van győződve arról, hogy nem kerülhető el a gazdasági és szociális rendszerek sürgős reformja ott, ahol ezek nem felelnek meg a hatékonyság és a szociálisan fenntartható fejlődés feltételeinek, illetve képtelenek megbirkózni a demográfiai változások, a globalizáció és az informatikai forradalom kihívásaival;
4. mély csalódottságának ad hangot az EU jelenlegi növekedési üteme miatt, ami rendkívüli módon megnehezít minden strukturális reformot;
5. tudatában van az uniós polgárok között a munkanélküliség – különösen a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség –, a kirekesztés, a szegénység, a munkaerő-piaci bizonytalanság és a szociális biztonsági rendszerek esetleges összeomlása kapcsán széles körben megfogalmazódó aggodalmakkal;

2006. szeptember 6., szerda

6. úgy véli, hogy az Európai Uniónak célul kell kitűznie a minőségi munkahelyekhez való egyenlő hozzáférés biztosítását azon térségekben, ahol a demográfiai változások és a munkanélküliség bizonyos csoportokat aránytalanul sújt;
7. úgy véli, az EU megerősített elkötelezettsége a szociális Európa iránt különösen fontos eszköz ahhoz, hogy a polgárok újra bizalommal legyenek az EU irányában, amely munkahelyeket, növekedést és jólétet teremt;
8. teljes tudatában van annak, hogy a foglalkoztatás és szociálpolitika nagyrészt nemzeti hatáskörben marad, azonban hangsúlyozza, hogy a Szerződésekben foglaltak szerint az EU is rendelkezik hatáskörökkel e területen, és az EU-nak ki kell dolgoznia egy erősebb gazdasági és szociális keretet, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok saját gazdasági, társadalmi és politikai körülményeiknek megfelelő nemzeti szintű reformokat hajtsanak végre;
9. kéri a Bizottságot, hogy a belső piac teljes megvalósítása érdekében tegyen további kezdeményezéseket, hiszen ez – maradéktalan megvalósulása esetén – gazdasági növekedést és versenyképességet eredményez majd, ugyanakkor vegye figyelembe azt, hogy ki kell zárni minden olyan versenyt, amely a szociális, fogyasztói vagy környezeti normák romlásához vezet;
10. támogatja a Bizottság erőfeszítéseit az európai vállalkozások létrehozásának ösztönzésére és sikerük elősegítésére, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra, amelyek jelentős mértékben hozzájárulnak az EU gazdaságához, és a magánszektorban dolgozók nagy többségét foglalkoztatják;
11. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot a lisszaboni stratégiában kezdetben megfogalmazott „egyenlő oldalú háromszög” tiszteletben tartására, és egy olyan megközelítés kidolgozására, amely jobb egyensúlyt teremt a gazdasági koordináció, illetve a foglalkoztatási és szociális politika között;
12. kifejezi csalódottságát amiatt, hogy sok tagállam távol áll a lisszaboni stratégia céljainak elérésétől, ezért ismételten felhívja a tagállamokat az átdolgozott lisszaboni stratégia ütemtervének teljes körű végrehajtására, mivel ez az egyetlen fenntartható módja a gazdasági növekedés és a nagyobb versenyképesség elérésének, valamint annak, hogy több és jobb munkahelyet teremthessünk; kiemelten kéri a tagállamokat a foglalkoztatás – különösen a nők és a fiatalok foglalkoztatása –, a kutatás-fejlesztés, a gyermekgondozás és az élethosszig tartó tanulás területén meghatározott célok elérésére; a lisszaboni stratégia céljait olyan minimális céloknak tekinti, amelyek alapvető fontosságúak, ha a tagállamok végre akarják hajtani a szükséges strukturális reformokat;
13. javasolja, hogy a tagállamok mélyítsék el az együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét a megerősített nyílt koordinációs módszer révén, ezáltal biztosítva hatékony politikai döntéshozatali eszközt a foglalkoztatás, a szociális védelem, a társadalmi kirekesztés, a nyugdíjak és az egészségügy területén; hiszi, hogy a nyílt koordináció módszere növelné a parlamentek, a szociális partnerek és az érintett szervezetek szerepét;
14. felhívja a Bizottságot, hogy tegye demokratikusabbá a nyílt koordinációs módszert, biztosítva, hogy ne csak az Európai Parlament, hanem a nemzeti országgyűlések is teljes szerepet játszhassanak a tagállamok kormányai elé kitűzött célok meghatározásában és megvalósításában;
15. hangsúlyozza nyilvános kampányok indításának fontosságát azon reformcélok alapjainak bemutatására és egyeztetésére, amelyekben az EU intézményei, a nemzeti kormányok, állami szervek, a szociális partnerek és a nem kormányzati szervezetek egyaránt tevékeny szerephez jutnak;
16. megerősíti az európai Alkotmányt létrehozó szerződésről szóló 2005. január 12-i állásfoglalását⁽¹⁾ és a Bizottság demokráciát, dialógust és disputát ösztönző „3D” kampánya vonatkozásában; kéri a Bizottságot, hogy az Alkotmányban meghatározott szociális záradéknak megfelelően hatásvizsgálataiba illessze be a szociális szempontokat;
17. felkéri a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a szociális gazdaságot, és adjon ki közleményt az európai szociális modell ezen alappilléreiről, továbbá hogy alkossa meg az európai önszegélyező egyesület és az európai egyesület szabályait;

(¹) HL C 247. E, 2005.10.6., 88. o.

2006. szeptember 6., szerda

A reform finanszírozása

18. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre reformokat a tagállami szociális rendszerek pénzügyi fenntarthatóságának biztosítása érdekében, a már megszerzett jogok, a kölcsönös támogatás és a generációk közötti szolidaritás sérelme nélkül, és figyelembe véve a változó társadalmat és munkaerőpiacot, a demográfiai változásokat, a globalizációt és a technológiai fejlődést; kiemeli, hogy a legsikeresebb tagállamok némelyike már véghezvitt ilyen reformokat szociális rendszerük fenntarthatóságának és hatékonyságának megőrzése mellett; ennél fogva úgy véli, hogy összehasonlító elemzést kell készíteni a már végrehajtott reformokról a még végrehajtásra váró reformok SWOT (erőségek, gyengék, lehetőségek és veszélyek) elemzése mellett; hangsúlyozza a kiválóság támogatásának jelentőségét, többek között a helyes gyakorlatok összegyűjtésével;

19. tudatában van annak, hogy egyes tagállamokban a szociális rendszereknek fizetett jelenlegi járulékok nem elegendőek a polgárok elvárásainak megfelelő rendszer működtetéséhez; úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak – a szolidaritás elvének tiszteletben tartása mellett az intézmények és a polgárok közötti vertikális és horizontális szubszidiaritás elvének szellemében – össze kellene hangolniuk az ilyen rendszerek finanszírozására szolgáló alternatív megoldásokkal kapcsolatos elgondolásokat, amelyek támogatnák a dinamikus reformokat, ugyanakkor nem befolyásolnák kedvezőtlenül a béreket, például a vállalatok által teremtett hozzáadott érték kiaknázásával;

20. felszólít a tagállamok adópolitikáinak jobb összehangolására a káros adóverseny elkerülése, a szociális védelem fenntartható finanszírozásának biztosítása és a foglalkoztatás szempontjából kedvezőbb adópolitika kialakítása céljából; megjegyzi, hogy a tőkeadók és a fogyasztói adók kulcsa az elmúlt 30 évben általánosságban változatlan maradt, míg a munkaerőre vonatkozóan megállapított tényleges adókulcsok ugyanezen időszakban emelkedtek, javasolja, hogy a tagállamok összehangoltan mérleeljék az adórendszerek fejlesztésének lehetőségeit az Unióban, mivel az ilyen jellegű adóreformok elősegítenék a tagállami szociális rendszerek pénzügyi fenntarthatóságát;

21. hangsúlyozza, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió figyelembevételéhez szükség van a strukturális alapok és a kohéziós alap megerősítésére, és felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyabban használják ki az olyan EU-forrásokat a nemzeti reformok társfinanszírozására, mint az európai strukturális alapok; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a pénzügyi keretről a közelmúltban született megállapodás nyilvánvalóan kevés a kohéziót, az oktatást és képzést, az élethosszig tartó tanulást, a mobilitást és a szociális párbeszédet támogató programok megfelelő finanszírozásához;

22. hangsúlyozza, hogy a felmerülő reformterveket a tagállamok költségvetési mozgásterével összefüggésben kell megvizsgálni, ugyanakkor jelzi, hogy az átdolgozott stabilitási és növekedési paktum a korábbinál szélesebb körű lehetőségeket kínál a szociális beruházások terén;

Általános érdekű szolgáltatások és általános gazdasági érdekű szolgáltatások

23. emlékeztet arra, hogy az általános érdekű szolgáltatások és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások az európai szociális modell alapelemei, és alapvető fontosságúak a valamennyi polgárnak egyformán biztosított egészségügyi, oktatási, tömegközlekedési, víz- és energiaellátási szolgáltatás szempontjából; kulcsfontosságúnak tartja, hogy a szociális rendszerek megújítása során tartsák tiszteletben az általános érdekű szolgáltatásokat és általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat, mivel azok kiemelt szerepet játszanak nemcsak a polgárok életminőségének, hanem a vállalkozások hatékonyságnövelési képességének, valamint a jó minőségű munkaerőhöz való hozzáférésének javításában is;

24. tudomásul veszi, hogy a szubszidiaritás elvének megfelelően kellő figyelmet kell fordítani az új családtípusokra, és szélesíteni kell az olyan szociális szolgáltatások skáláját, mint az elérhető gyermekgondozás, a különleges gondozást igénylők és a fogyatékkal élők ellátása és az idősek hosszú távú gondozása; ugyanakkor fokozott konzultációt kell fenntartani a közép- és hosszú távú tervezés során;

Szociális párbeszéd

25. emlékeztet arra, hogy a szociális párbeszéd különböző megnyilvánulási formái a tagállamok hagyományainak alapvető elemét képezik, és hogy a szociális rendszer bárminemű sikeres reformjához – a nemzeti szokásoknak és gyakorlatoknak megfelelően – szükség van az összes érintett, különösen a szociális partnerek bevonására; felhív a szociális párbeszéd valamennyi – nemzeti és európai – szinten történő megújítására és az európai szintű háromoldalú párbeszéd szerepének növelésére;

2006. szeptember 6., szerda

26. elismeri, hogy a vállalatok társadalmi felelőssége pozitív szerepet játszhat a társadalmi kohézió előmozdításában a vállalatok magatartásának a helyi közösség mindennapi életére gyakorolt befolyása, valamint a vállalatok érdekeltek előtti elszámoltathatóságának növelése révén; a felelős vállalati magatartás ösztönzése céljából javasolja a társadalmi és környezetvédelmi beszámolási követelmények, valamint a közbeszerzéshez hasonló közpolitikai intézkedések alkalmazását;

Emberi erőforrások

27. kitart amellett, hogy a szociális rendszerek korszerűsítésének központi elemeként a Bizottság és a tagállamok működjenek együtt a munka- és életkörülmények javítását és az emberi erőforrások fenntartható fejlesztését célzó konkrét programok és kezdeményezések létrehozásában, például a jobb egészségügyi ellátásra vonatkozó célok és normák meghatározásában;

28. széles körű vitára hív fel az elfogadható szintű nyugdíjhoz való egyetemes jog tekintetében; elismeri, hogy félelmek alakultak ki azzal kapcsolatban, hogy a több országban megkezdett nyugdíjreformok növelni fogják a szegénységben élő nyugdíjasok számát; kiemeli, hogy sürgető szükség van az idősebb munkavállalók folyamatos foglalkoztatását, illetve munkaerőpiacra való visszatérését előmozdító és lehetővé tevő ösztönző fellépésre, valamint egyenlő hozzáférésre és nagyobb rugalmasságra a nyugdíjtervek kiválasztása terén; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a demográfiai változásnak a nyugdíjrendszer fenntarthatóságára és a nyugdíjasok anyagi helyzetére gyakorolt kedvezőtlen hatása következtében kialakuló problémák megoldására irányuló nemzeti erőfeszítéseket, és hogy eredményesebben ellenőrizze a meglévő, az életkorhoz kapcsolódó megkülönböztetés elleni intézkedések végrehajtását;

29. felhívja a figyelmet a nők helyzetére, akiknek nyugdíjjogosultsága nem csorbulhatna a családi állapotuk miatt, vagy azért, mert szülés vagy szülői szabadság, illetve gyermekgondozási szabadság miatt nem folytonos a foglalkoztatásuk;

30. elismeri a rugalmas biztonság (flexicurity) nyújtó rendszerek előnyeit, amelyet a tagállamoknak a saját körülményeiknek megfelelően át kell venniük annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók a mobilitás és/vagy a szakmai készségek munkahelyi képzés és egész életen át tartó tanulás segítségével történő fejlesztése révén megtarthassák munkahelyüket, illetve munkahelyet találhassanak; e rendszereket olyan eszközöknek tekinti, melyek elősegítik a munka és a családi élet, valamint a munkára és az egész életciklusra vonatkozó elképzelések összeegyeztethetőségét;

31. tudomásul veszi a globalizációs kiigazítási alap létrehozását, mint az Európai Szociális Alap lehetséges kiegészítését, valamint a tagállamok nemzeti, regionális és helyi szintű erőfeszítéseit az új és jobb munkahelyeket kereső munkavállalók átképzéséhez és új munkahely találásához nyújtott külön támogatásra;

32. emlékeztet arra, hogy a nemek és fajok közötti egyenlőség és megkülönböztetésmentesség elvét következetesen bele kell foglalni a szociális politikákba az EK-Szerződés 13. cikke értelmében, amely jogalapot biztosít a nemi, faji vagy etnikai, vallási vagy vallási alapokon történő, valamint fogyatékosághoz, életkorhoz vagy szexuális beállítottsághoz kapcsolódó hátrányos megkülönböztetés elleni fellépéshez; úgy véli, hogy az integrációval kapcsolatban kialakuló EU-politikák tulajdonképpen a szociálpolitika kézzelfogható formáját testesítik meg, amelyet fejleszteni kell; meggyőződése, hogy ha mindenki – nők, férfiak, kisebbségek és bevándorlók – számára biztosítjuk a társadalomba való megfelelő beépülést, az a társadalom javára szolgál, és társadalmi előnyökkel jár a kohézió és a munkahelyre való felkészültség szempontjából;

33. kiemelten hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének foglalkoztatásra nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló, 2002. december 12-i 2204/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ értelmében a munkaerőpiacra segítség nélkül csak nehézségek árán bejutni képes egyének társadalmi és foglalkoztatási integrációja érdekében egyrészt a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem konkrét megnyilvánulásaként, másrészt a szociális védelmet kiváltó vagy kiegészítő, az önálló jövedelemhez jutáson és önállósodáson túl az egyének kiteljesedésének és beilleszkedésének is eszközül szolgáló intézkedéseket kell elfogadni;

Szociális védelem

34. hangsúlyozza, hogy a szociális védelmi rendszereknek hatékonyan működve el kell érniük a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése és az ezek elleni küzdelem terén kitűzött célokat, különös tekintettel a szegénységcsapdák kiküszöbölésére;

⁽¹⁾ HL L 337., 2002.12.13., 3. o.

2006. szeptember 6., szerda

35. úgy ítéli meg, hogy a foglalkoztatás a társadalmi integráció megvalósításának meghatározó eszköze; ezért olyan reformokra szólít fel, amelyek keretében az állam a közpénzek egy részét a foglalkoztatottak és a munkába visszatérők arányának növelésére fordítja, és amelyek a szegénységcsapdák és a társadalmi kirekesztés más formáinak felszámolása révén ösztönzik a munkavállalást, valamint sürgősségi kérdésként foglalkoznak azon nők és egyes etnikai kisebbséghez tartozók tömegével, akik munkanélküliek, és akik közül sokan társadalmi és/vagy strukturális akadályokkal szembesülnek a munkaerőpiacra való bejutáskor; szükség van ezen kívül az etnikai kisebbségi közösségekben élő nők és a bevándorló nők egyedi nehézségeinek tanulmányozására és orvoslására;

36. elismeri, hogy az ún. „flexicurity” megközelítés, amely megfelelő szociális védelmi mechanizmusokat hoz létre és tart fenn, a tisztességtelen elbocsátásokkal szembeni hatékony védelemhez hasonlóan a rugalmasság nélkülözhetetlen előfeltétele;

Külpolitikai vonatkozások

37. újfólag megerősíti, hogy az EU csak akkor lesz képes sikerrel megvédeni érdekeit a nemzetközi szinten, ha meg tudja őrizni gazdasági és társadalmi kohézióját;

38. elismeri, hogy kedvező hatásai ellenére a globalizáció gazdasági és társadalmi kiegyensúlyozatlanságot eredményez, ezáltal mély aggodalmat ébreszt az európai polgárokban, különösen a magas munkanélküliségi rátájú tagállamokban és a vállalatok áttelepülése által leginkább érintett régiókban; felhívja a tagállamokat, hogy ennek megfelelően hajtsák végre a szükséges reformokat, melyek révén az EU világviszonylatban is vonzó maradhat, értékes termékekkel és szolgáltatásokkal;

39. hangsúlyozza, hogy az EU-nak minden kereskedelmi és fejlesztési tárgyalás és megállapodás során magabiztosan érvényesítenie kell a szolidaritást és a társadalmi igazságosságot mint hagyományos szociális értékeit;

40. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fogadjanak el politikai fellépéseket a jelentős gazdasági növekedésben lévő harmadik országok (Brazília, Oroszország, India és Kína) irányában egy olyan fejlődési modell elérése érdekében, amely biztosítja az emberi jogok, a demokrácia, a szabadság, a munkahelyi és környezeti normák, valamint a társadalmi igazságosság tiszteletben tartását; felhívja az EU-t, hogy segítse elő a gazdasági növekedés és a magas szintű szociális és környezeti normák közötti globális egyensúly kialakítását;

41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egy következetes irányvonalat kövessenek az olyan fórumokon, mint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO), az OECD és a multilaterális környezetvédelmi ügynökségek; meggyőződése, hogy különösen az ILO munkáját jobban kellene integrálni a WTO-megállapodásokba, és úgy ítéli meg, hogy az alapvető munkaügyi normákat integrálni kell az EU által képviselt stratégiába a WTO-ban folytatott és egyéb kétoldalú tárgyalások során; felhívja a Bizottságot, hogy kétoldalú megállapodásokon keresztül biztosítsa legalább az ILO-normák betartását a gyermekmunka felszámolása és az emberi munkafeltételek szavatolása érdekében;

42. üdvözli az általános preferenciarendszer plusz (GSP+) bevezetését, ami magasabb társadalmi és környezetvédelmi normák elérését célzó kezdeményezéseket ösztönöz, és felszólít arra, hogy ezt a módszert terjesszék ki a kétoldalú kereskedelmi egyezményekre; figyelmeztet arra, hogy a Bizottságnak szorosan nyomon kell követnie a rendszer alkalmazását a szóban forgó normáknak való megfelelés biztosítása céljából;

*

* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.